

Elektronicky podepsáno

04. 04. 2024

Ing. Radek Hála
ředitel sekce

Specializovaný finanční úřad
nábř. Kpt. Jaroše 1000/7, 170 00 Praha 7

Sekce řízení

Č. j.: 67727/24/4100-12711-

Vyřizuje:

Tel:

E-mail:

ID datové schránky: 7cs8cge

ROZHODNUTÍ o posečkání úhrady daně

Shora uvedený správce daně podle § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), na základě žádosti nadepsaného daňového subjektu o povolení posečkání úhrady daně, zaevidované dne 09.02.2024 pod č. j. 28431/24/4300-12715- a doplněné dne 27.02.2024 pod č.j. 41440/24/4100-12715- rozhodl takto:

p o v o l u j e

rozložení úhrady daně na splátky:

Daň z příjmů právnických osob.

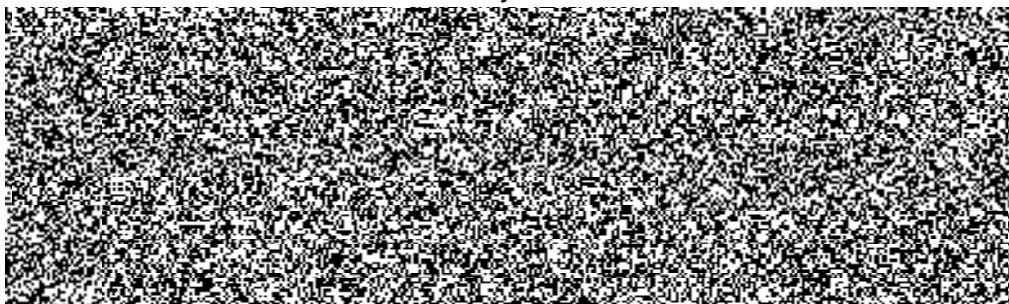
splatnost daně ke dni v částce Kč

z toho splátky:

ode dne

nejdéle do dne

v částce Kč

Celkem

Povolení posečkání úhrady daně je v souladu s § 156 odst. 3 daňového řádu vázáno na tyto podmínky:

Daňový přeplatek na jiné dani nebo na totožném osobním daňovém účtu převede správce daně na úhradu posečkaného nedoplatku.

Splátky daňové povinnosti budou hrazeny v částkách a termínech stanovených tímto rozhodnutím.

Všechny následující daňové povinnosti budou hrazeny v plné výši ve lhůtách splatnosti.

Posečkanou částku zaplaťte na účet shora uvedeného správce daně:

číslo: 7704-77620021/0710
IBAN: CZ73 0710 0500 3200 7762 0021 BIC: CNBACZPP
konstantní symbol: 1148 - převodní příkaz
variabilní symbol:

Odůvodnění:

Daňový subjekt podal na výzvu správce daně dodatečná daňová přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2020 a 2021. Na základě těchto dodatečných daňových přiznání vznikla daňovému subjektu daňová povinnost a daňový subjekt podáním ze dne 09.02.2024 požádal o rozložení úhrady vzniklého nedoplatku na dani z příjmů právnických osob ze období let 2020 a 2021 na splátky, a to zpětně od původního data splatnosti. Daňový subjekt požaduje posečkat daňovou povinnost ve výši a to spolu s předpokládaným penále ve výši které daňový subjekt v žádosti vyčíslil a zahrnul do splátkového kalendáře spolu s daňovou povinností.

K žádosti daňového subjektu správce daně konstatuje, že dle § 251 odst. 4 daňového řádu nevzniká povinnost uhradit penále z dodatečně tvrzené daně, tudíž je předmětem rozhodování pouze daňová povinnost v celkové výši . Tato skutečnost byla zohledněna správcem daně při stanovení splátkového kalendáře a při rozhodování o konkrétní výši splátek. Daňový subjekt v žádosti navrhl splátkování daně z důvodů definovaných v § 156 odst. 1 písm. a) a d) daňového řádu, a to do 01.06.2024.

I. Stručné shrnutí důvodů tvrzených v žádosti daňovým subjektem

Daňovému subjektu byly doručeny výzvy k podání dodatečného daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za roky 2020 a 2021. Daňový subjekt se domníval, že postupoval při stanovení předmětných daňových povinností správně, proto s podáním dodatečných daňových přiznání nepočítal a neměl vyčleněny volné finanční prostředky na úhradu daňové povinnosti vzniklé na základě podaných dodatečných daňových přiznání.

Aktuálně dostupné finanční zdroje subjekt potřebuje zejména k úhradě základních provozních nákladů, aby nedošlo k narušení jeho výrobní činnosti. Okamžitá úhrada řešené daňové

povinnosti by tak mohla mít za následek újmu v podobě narušení finančních toků směrem k zaměstnancům, dodavatelům apod., což by mohlo vézt k útlumu ekonomické činnosti, případně ke smluvním sankcím. Újmu by pro daňový subjekt znamenalo také dodatečné externí financování, kdy by v době vysokých úrokových měr byl daňový subjekt nucen zatížit již tak napjatý rozpočet dalšími náklady.

Současná hospodářská situace má negativní dopad na disponibilní prostředky daňového subjektu, kdy daňový subjekt nevykazuje dostatečné zůstatky na bankovních účtech. Pro daňový subjekt v jeho případě není efektivní a reálné získat finanční prostředky pro úhradu daňové povinnosti prodejem vlastního majetku. Prodejem výrobních strojů by došlo k ohrožení výrobní činnosti daňového subjektu. Prodej vlastního majetku by také trval delší časové období, než na které je posečkání žádáno. Daňový subjekt čerpá cashpoolingový úvěr, kdy je současné čerpání již poměrně vysoké a daňový subjekt nemůže takto náhle z cash poolu čerpat další finanční prostředky.

Daňový subjekt uvádí, že řešená daňová povinnost vznikla v souvislosti s nejednoznačným výkladem právní úpravy a aplikační praxí v oblasti převodních cen. Daňový subjekt se domnívá, že by v této souvislosti měla být zohledněna skutečnost nejednoznačného výkladu právní úpravy zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a proto by mělo být jeho žádosti vyhověno zpětně od původního data splatnosti.

II. Právní základ

Správce daně při svém rozhodování o předmětné žádosti postupoval v souladu s ustanovením § 156 daňového řádu. Nejprve soustředil veškeré poznatky vyplývající z podané žádosti, podaných důkazních prostředků, daňového spisu a veřejných registrů. V řízení o žádosti dále postupoval dle Metodického pokynu Generálního finančního ředitelství č. j. 22192/22/7700-10123-500852, zveřejněného na portále finanční správy (dostupný na www.financnisprava.cz) [dále také „Metodický pokyn GFŘ“].

Rozhodnutí o posečkání daně vydává správce daně dle § 156 odst. 1 daňového řádu, které taxativně vyjmenovává důvody, pro které může správce daně na žádost daňového subjektu nebo z moci úřední povolit posečkání úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky. Z uvedeného vyplývá, že zákon stanovuje možnost správce daně povolit posečkání daně nebo její rozložení úhrady na splátky, ovšem na povolení posečkání daně není právní nárok a je na správní úvaze správce daně, zda byly naplněny podmínky uvedené v § 156 odst. 1 daňového řádu. Na daňovém subjektu je to, aby veškeré tvrzené skutečnosti řádně odůvodnil a prokázal tak, že je dán jeden ze zákonem stanovených důvodů pro to, aby mohlo být posečkání správcem daně povoleno.

K institutu posečkání úhrady daně je třeba konstatovat, že představuje úlevu z plnění zákonných daňových povinností a je tak poskytován daňovému subjektu časový prostor pro překlenutí dočasné tíživé situace, kterou v určitých podobách daňový řád předpokládá v § 156 odst. 1. Zároveň však musí existovat důvodný předpoklad, že bude daň během doby posečkání plně uhrazena, neboť jedině tak bude posečkání úhrady daně odpovídat jak zákonu, tak účelu tohoto institutu i obecnému cíli správy daní.

III. Aplikace práva na skutkový stav

Žádost daňového subjektu správce daně posoudil vzhledem k důvodům tvrzeným v žádosti, a to konkrétně dle § 156 odst. 1 písm. a) a d) daňového řádu.

K naplnění důvodu pro povolení posečkáni dle § 156 odst. 1 písm. a) daňového řádu

Aby bylo možné konstatovat, že došlo k naplnění podmínek plynoucích z § 156 odst. 1 písm. a) daňového řádu, je nutné vážnou újmu nejen dostatečně konkretizovat, ale také prokázat, že tvrzená újma vznikne daňovému subjektu v přímém důsledku úhrady daňového nedoplatku a dosáhne takové intenzity, že ji lze označit za vážnou. Pro posouzení, zda daňovému subjektu může v souvislosti s neprodlenou úhradou daňového nedoplatku vzniknout vážná újma, je rovněž nutné, aby daňový subjekt doložil takové podklady, ze kterých si bude možné vytvořit ucelenou představu o kompletní finanční a majetkové situaci daňového subjektu (údaje o příjmech a výdajích, údaje o výši dostupných hotovostních i bezhotovostních finančních prostředků, údaje o majetku atp.).

Daňový subjekt v rámci žádosti o posečkáni a jejího doplnění předložil podklady prokazující jeho ekonomickou situaci, a to rozvahu, výkaz zisku a ztráty, predikci cash-flow, výpisy z bankovních účtů, významné fixní náklady a stav pokladny. Z poskytnutých výkazů si správce daně vytvořil rámcovou představu o majetkové a finanční situaci daňového subjektu a ověřil si, že u daňového subjektu došlo v porovnání s předchozími roky k výrazným negativním změnám, přičemž tento trend stále přetrvává. Zpracováním ekonomické analýzy dospěl správce daně k závěru, že se daňový subjekt nachází v tíživé ekonomické situaci, přičemž se mu nedostává zejména dostatečné okamžité likvidity. Výše uvedené je způsobeno dramatickým poklesem obrátu daňového subjektu a kumulováním značných ztrát z předchozích let.

Správce daně je toho názoru, že v dané věci byla splněna základní podmínka pro povolení posečkáni dle § 156 odst. 1 písm. a) daňového řádu, tj. daňový subjekt prokázal tvrzení ohledně vážné újmy. Ve světle výše uvedeného je správce daně názoru, že daňový subjekt vykazuje známky narušení finančního zdraví. Doložené podklady tak prokazují tvrzení daňového subjektu, že cash-flow daňového subjektu není schopno pojmout platbu předmětné daňové povinnosti okamžitě a v plné výši. V případě okamžité úhrady řešené daňové povinnosti by tak musel daňový subjekt volit, které úhrady provozních nákladů omezí, což by v konečném důsledku znamenalo újmu v podobě omezení výroby nebo nutností platit smluvní sankce.

Správce daně na základě těchto podkladů spolu s poznatky plynoucími z vyhledávací činnosti konstatoval, že shledal naplnění důvodu pro povolení posečkáni dle § 156 odst. 1 písm. a) daňového řádu.

K naplnění důvodu pro povolení posečkáni dle § 156 odst. 1 písm. d) daňového řádu

Ustanovení § 156 odst. 1 písm. d) daňového řádu stanoví, že správce daně povolí posečkáni, „*není-li možné vybrat daň od daňového subjektu najednou*“. Správce daně z předložených podkladů a vlastní vyhledávací činností ověřil, že daňový subjekt nemá na bankovních účtech a v pokladně dostatečné finanční prostředky na okamžitou úhradu řešených daňových povinností.

Pro úplnost správce daně dodává, že v případě naplnění důvodu uvedeného v § 156 odst. 1 písm. d) daňového řádu se nejedná pouze o nedostatek disponibilních finančních prostředků, typicky prostředků na bankovním účtu, popř. v hotovosti či v pokladně. Takový důvod lze akceptovat pouze v případě, kdy peníze nelze opatřit ani jiným způsobem, např. prodejem majetku ve vlastnictví daňového subjektu, či sjednáním bankovního úvěru.

V případě opatření finančních prostředků jiným způsobem, konkrétně prodejem movitého majetku správce daně konstatuje, že doba, po kterou daňový subjekt požaduje řešený nedoplatek rozložit na splátky je krátká, tudíž by bylo pro daňový subjekt neekonomické a obtížně realizovatelné zajistit finanční prostředky tímto způsobem. Daňový subjekt navíc potřebuje movitý majetek ke své výrobní činnosti.

Správce daně se také zabýval možností opatřit finanční prostředky na úhradu daňového nedoplatku prostřednictvím čerpání komerčního úvěru u bankovních institucí. K tomuto daňový subjekt ve své žádosti uvádí, že má možnost čerpat cash pooling ze skupiny. Dle daňového subjektu je však již čerpání úvěru poměrně vysoké a není takto náhle možné z cash poolu čerpat další finanční prostředky bez ohledu na predikci vývoje cash-flow. Správci daně nebyly předloženy podklady, např. smluvní podmínky k úvěru, ze kterých by bylo možné tvrzení daňového subjektu o nemožnosti navýšení úvěru ověřit. Nemožnost čerpání dodatečných finančních prostředků a z cash poolingového úvěru nebyla daňovým subjektem prokázána a zůstala pouze v rovině tvrzení.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti neshledal správce daně naplnění důvodu pro povolení posečkání dle § 156 odst. 1 písm. d) daňového řádu.

K naplnění důvodu pro povolení posečkání zpětně od původního data splatnosti

Daňový subjekt požádal posečkat úhradu nedoplatků na dani z příjmů právnických osob od původního data splatnosti. Povolením posečkání úhrady daně dochází k omezení příjmu státního rozpočtu snížením zákonného příslušenství tudíž povolení posečkání úhrady daně zpětně přichází v úvahu v situacích, kdy existují objektivní a obhajitelné důvody prodloužení existující před podáním žádosti o povolení posečkání (např. sociální důvody, mimořádné události apod.)¹.

Správci daně je z jeho úřední činnosti známa problematika nejednoznačnosti aplikační praxe, týkající se převodních cen, tudíž se správce daně v tomto bodě přiklonil k argumentaci daňového subjektu, že řešený nedoplatek vznikl v souvislosti s nejednoznačným výkladem této právní úpravy. Správce daně tak shledal důvody pro povolení posečkání úhrady daně zpětně od původního data splatnosti.

IV. Závěr

Správce daně konstatuje, že se jedná se o první žádost daňového subjektu o poskytnutí úlevy při placení daní, spočívající v povolení posečkání s úhradou daně. Doba, po kterou daňový

¹ Viz rozsudek NSS č. j. 8 Afs 181/2017-31 ze dne 19. 12. 2017

subjekt požaduje vzniklou daňovou povinností rozložit na splátky je 3 měsíce a její inkasovatelnost zajistil správce daně zřízením zástavního práva k movitým věcem daňového subjektu.

Správce daně na základě podkladů a tvrzení daňového subjektu spolu s poznatky plynoucími z vyhledávací činnosti konstatoval, že shledal naplnění důvodu pro povolení posečkání dle § 156 odst. 1 písm. a). Správce daně neshledal naplnění důvodu pro povolení posečkání úhrady daně dle §156 odst. 1 písm. d). Správce daně shledal naplnění důvodu pro povolení posečkání úhrady daně zpětně od původního data splatnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se může příjemce rozhodnutí odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání je nepřípustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí. Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 109 daňového řádu).

Ing. Radek Hála
ředitel sekce